

Det vil han ikke være som ansat under den lov, der her er foreslået, og som uvægerlig vil inddele gejstligheden i A- og B-præster. Denne lov kan meget vel blive en pind til folkekirkens ligkiste ved at bryde med århundreders tradition for præsteansættelser og indføre præster på prøvetid. Hvor meget forkyndelsesfrihed er det, vi giver rum for, når man skal have sin stilling forlænget efter 4 år?

Ministeren har ret i, at det under det nuværende system nærmest er umuligt at oprette nye præstestillinger, og at vi derfor får sognene plastreret til med sognemedhjælpere og med de kombinationsstillinger, som har været nævnt, selv om det er præster, der er brug for. Men så få dog kulegravet, hvordan det nuværende system på det punkt kan forbedres, i stedet for at smide barnet ud med badevandet.

Vi er ikke begejstrede for, at præster skal være overenskomstansatte i stedet for tjenestemænd, men det kunne vi leve med; en præst på prøvetid derimod er ikke sagen.

Det er godt nok, at kirkeministeren trods den lokale finansieringsform har fastholdt, at ministeriet er ansættelsesmyndighed. Det er også godt nok, at ministeren har lyttet til kritikken og tilføjet, at hvis menighedsrådet efter den 4-årsperiode skiller sig af med præsten, så ophører stillingen og kan ikke nybesættes med en anden. Men det er ikke godt, at vi nu under alle omstændigheder får præster på 4-års-prøvetid, der betyder, at hvis de skal have prøvetiden forlænget, risikerer vi at få forkyndere, der vil være fristet til at sælge varen i stedet for at arbejde med varens kvalitet, hvis de da overhovedet vil forstå sig selv som forkyndere.

Jamen er det da ikke flere forkyndere, lovforslaget vil fremskaffe? Se, det kan man godt komme lidt i tvivl om, når man i bemærkningerne læser:

»Det bør indgå som et element i biskoppens vurdering,« – altså vurdering af oprettelsen af en præstestilling – »om der gennem en årrække har været ønsker om fx nye aktiviteter i sognet, som ikke umiddelbart kan opfyldes inden for den almindelige præstebevilling.«

Vil det sige, at når man i et sogn har barslet tilstrækkelig længe og tilstrækkelig opfindsomt med nye ideer til, hvad præsten skal tage sig til, så kan biskoppen bespise sognet med sådan en ny fastfoodpræst? Var meningen ikke, at områder, hvor befolkningen er vokset, skulle have fle-

re sognepræster til at forkynde evangeliet, begrave de døde, undervise konfirmander og besøge de gamle? Og er det overhovedet rigtige sognepræster, man vil have? Ja, se, det kan man også komme lidt i tvivl om, når der står, at menighedsrådene selv kan vælge, om – jeg citerer: Den nye finansieringsform kan anvendes af et menighedsråd alene eller af flere råd i forening.

Kl. 16.30

Det sidste lægger jo op til en direkte undergravning af sognegrænser og sognepræsteembedet og til en tendens i retning af stordrift med funktionspræster.

Jeg vil sige, som hr. Søren Krarup har sagt, at dette forslag er begyndelsen til en adskillelse af stat og kirke, for når præstens udnævnelse ikke er national, statslig, så skaber man i virkeligheden en række selvstændige frimenigheder. Jeg kan ikke tro, at det er det, ministeren vil.

Jeg har her koncentreret mig om de kritiske bemærkninger, selv om loven derudover rummer en række praktiske forbedringer, f.eks. at gravstedskapitaler og deres forrentning føres tilbage til sognene fra stiftsmidlerne, hvorfra sognene hidtil har kunnet låne dem.

Men på baggrund af mine kritiske bemærkninger må jeg sige, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for loven, som den her foreligger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lige et øjeblik. Der er en del korte bemærkninger. Først fru Birthe Rønn Hornbech.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Tidligere, efter min ordførertale, gav Dansk Folkeparti udtryk for mistillid til menighedsrådene, nu giver man udtryk for mistillid til præsterne: Når man har aflagt præsteløftet, gået igennem et teologisk studium og vil være præst, så vil man nok ikke forkynde alligevel.

Det må jo så stå for Dansk Folkepartis egen regning.

Men med hensyn til spørgsmålet om faren for, at man lefler, at man får A- og B-præster, vil jeg godt spørge hr. Jesper Langballe, om hr. Jesper Langballe ikke er klar over, at der allerede i dag er meget stor forskel på ansættelsesgrundlaget. Nogle præster er tjenestemænd, nogle er overenskomstansatte, nogle er i øvrigt finansieret af fællesfonden. Er hr. Jesper Langballe ikke klar over det?